

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁੱਡਵਿਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ., - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

M/S PSB ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ. LTD.- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1993 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 60 .

5 ਜੁਲਾਈ, 1995

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956—ਐਸ.ਐਸ. 433, 434 —ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ-ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਜ਼ਰਸ ਲੋਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ- ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ —ਕੰਪਨੀ ਜ਼ਖਮ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਲੀਜ਼ ਰੈਟਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀ. ਸਹਿਮਤੀ ਦਰ 2 | 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣੇ ਫੀਸਦ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਧੂ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956— ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਕੀ ਲੋਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ — ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੂਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਸੀ। ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1178 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਐਸ ਕੇ ਮਹਿਰਾ, ਮਮਤਾ ਮਹਿਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, /ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਟੀਕੇ ਗੰਜੂ, ਪੀ.ਐਸ. ਸੈਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੀਐਸਬੀ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ, 1988 ਦਾ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ) ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 433, 434 ਅਤੇ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਅਤੇ ਹਾਇਰ ਖਰੀਦ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਇੰਜਣਾਂ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਯਾਤਰੀਆਂ, ਲਾਇੰਗ ਜਹਾਜ਼ਾਂ, ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।, ਬਾਰਜ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਓਪਨ ਕਾਸਟ ਮਾਈਨਿੰਗ ਉਪਕਰਣ, ਕੰਪ੍ਰੈਸਰ, ਡਰਿਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਿੰਡਨ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੈਟ ਫੈਬ ਇੰਜਨੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, ਤੋਂ ਲੋਡਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਕਰਣਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਮਜੀ ਫਰੇਮਿੰਗ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਉਪਕਰਣ/ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਜੋ ਉਕਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰ ਹਨ

ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ. ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰਾਂ

ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਪਲਾਇਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਕਰਨ/ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣ ਖਰੀਦੇ। ਇਨਵੋਇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P5/1 ਤੋਂ P5/4 ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਲਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 10,64,250 ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਜਨਤਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ-ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, 6 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P6) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਲ ਬਜਾਜ਼ ਅਤੇ ਰਵੀ ਬਜਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਟੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਪੇਰੀਵਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੇ. ਬਜਾਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਰੁਪਏ। 16,39,000 ਰੁਪਏ ਦੀ 20 ਤਿਮਾਹੀ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 15 ਫਰਵਰੀ 1988 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 81.950 ਹਰੇਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਕੰਪਨੀ ਰੈਮ ਸੁਪਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਹੈ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਦੋਸ਼'

ਕੰਮਕਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

"

ਵਪਾਰਕਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ZiiX. ਕੰਡੇਨ, q^W,

ਟਿਕਾਊਤਾ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ। ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅੱਗ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟ, ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬੋਝ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 22 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: -

- (a) ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਜਾਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, LESSEE ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ LESSER ਨੂੰ ਉਪਕਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। LESSER ਦੁਆਰਾ LESSEE ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੈਸੋਰ, ਉਪਕਰਣ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮੇਤ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਘੱਟ।
- (b) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ LESSOR ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ LESSEE ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 14 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ LESSOR ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ LESSOR ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। 14 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਤੁਰੰਤ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(c) ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ,

(3) ਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਜ਼ੇ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ 2J ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰੀਮੇਡ ਡੇਜ਼ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ 15 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਪਕਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੋੜਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਪਕਰਣ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ।

(4) ਟਿਟਪਟੀਸ਼ਨਰਬੀਸਟ ਦਾ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 6,55,600 ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਰੁਪਏ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਲਈ 75,000। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 9,83,400 ਇਸ ਤੋਂ 15 ਨਵੰਬਰ, 1992 ਤੱਕ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 15 ਮਾਰਚ, 1993 ਤੱਕ 5,85,045 ਵਾਧੂ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਅਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 1992 ਨੂੰ ਦੋ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। 60,000 ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਪਰ ਉਕਤ ਚੈੱਕਾਂ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਵੱਧ" ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਚੈੱਕ ਇਸ ਸਮਝ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਗਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਸਿਰਫ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ / ਕੰਪਨੀ ਫਿਰ

ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 60,000 ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਹੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਮਾਰਚ, 1992 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਦੇ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਕਦਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। 23 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਦੀ ਰਕਮ, ਇਸਦੀ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਦਰ। ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪੇਟੀਟੀਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 5,775. ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੰਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਬਜਾਜ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਾਰੰਟਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਹੁਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚਿੱਠੀਆਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਦਾ ਪਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੱਤਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(5) ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿੱਤ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ *ਮਸ਼ੀਨਰੀ* ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਰਥਾਤ, ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਖੌਤੀ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਸਨ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਘੁੱਟਣ ਵੇਲੇ ਭਰੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਕੜੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਸਪਲਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਯੂਜ਼ਰਸ ਲੋਨ ਐਕਟ, 1918 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈੱਸ ਐਕਟ, 1934 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕਿਊਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੂਜ਼ਰਸ ਲੋਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਇਸਲਈ, 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਰੁ. 80,850 ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

(6) ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਲ ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਵੀ ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ/ਸਹਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੀਜ਼ ਐਗਰੀਮੈਂਟ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P6) 6 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਲ ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਵੀ ਬਜਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਜਾਜ ਸਮੂਹ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਜੇ. ਗਾਂਗੁਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ/ਸਹਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਜੇ ਗਾਂਗੁਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਲ ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਵੀ ਬਜਾਜ ਦੁਆਰਾ ਫਰਵਰੀ, 1988 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਨ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈੱਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਯੂਰੀਅਸ ਲੋਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਭਾਵ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪੂਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਜਨ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਮਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਸੌਦਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਵਿਕਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਇਰਿੰਗ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਮਾਲ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਧਨ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਪਰ, hiripg. ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਏਪੀ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ - ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਣਦਾਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ- ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਵੇਗਾ।” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।)

ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਣਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਿਣ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਸਤੂ/ ਲੇਖ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਲ ਹੋਵੇ। ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ

ਕਰਜ਼ਾ. ਰਿਣਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਰਿਣਦਾਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਫਾਇਨਾਂਸ

ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਟ ਐਮਟੀ ਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ

ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

? 1 * P 10 "ਨਿਰਮਾਤਾ। ਸਾਜ਼ - ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਚਲਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਨ। ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ? ਸੈਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਮਾਲ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਪਕਰਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਉਪਕਰਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਓਪੀ ਸ਼ੋਰ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਏ- (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ (2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਲੀਜ਼ - ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕੋਲ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਫੰਡ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਯੂਰੀਅਸ ਲੋਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਐਕਟ. ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ behalf of the ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, 2J ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਲੀਜ਼ ਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟਿਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ- ਕਿ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਲੀਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਯੂਜ਼ਰਸ ਲੋਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 500, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(10) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਡੇਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਅਤੇ ਜਨ ਸੱਤਾ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 14 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) 11 ਅਗਸਤ, 1995 ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਆਈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜੀ ਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਭਿੱਕੂ ਰਾਮ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਟੀ ਐਂਡ ਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ-ਕਮ-
ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਕੋਹਤਕ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1994 ਦਾ CWP ਨੰ 11851

28 ਨਵੰਬਰ, 1994

: ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947—ਐਸ.ਐਸ. 2(oo) (bb), 25-F ਅਤੇ 25-G ਛਾਂਟੀ—
ਅਨੁਚਿਤ ਕਿਰਤ ਅਭਿਆਸ—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ— ਸੈਕਸ਼ਨ 2(oo) ਦੀ ਵਰਤੋਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ